

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Icones sive imagines virorum literis illustrium

Reusner, Nikolaus

Argentorati, 1587

Gvilielmvs Xylander

[urn:nbn:de:bsz:31-271751](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-271751)

GVILIELMVS XYLANDER
Philologus.

*Quàm benè Plutarchi Gracè sonat antè: Latine
Per me nunc loquitur tam benè Musa mei.*

M. D. LXXV.

GVILIELMVS XYLANDER

Augustæ Vindelicorum natus, an-
no M. D. XXX.

Magna utriusque linguæ cognitione egregiè
instructus, & variâ ac multiplice eru-
ditione ornatus:

Magister optimarum artium Basileæ
designatus:

Literarum Græcarum professor Heidelbergæ
fidelis pariter ac diligens:

Præclaram nominis famam, & immortalem
adeptus gloriam, tum ex alijs scriptis Philolo-
gicis & Historicis: tum ex optimis auctoribus,
præsertim Græcis, partim recognitis:
partim in Latinum sermonem
conuersis:

Quod vel Plutarchi, Dionis, Stephani, Strabo-
nis, Cedreni, aliorum opera abundè
contestantur:

Fatis concessit, & naturæ præmaturâ morte
anno Sal. M. D. LXXV. Heidelbergæ
sepultus. Aet. XL.

IN TVMVLVM GVILELMI XYLANDRI
PASCHASII BRISMANNI.

O quisquis es, Viator, atra transiens
Hac busta, Guilelmum sibi qua creditum
Debent Xylandrum: siste quaso, & aspice,
Siste o gradum: incorrupta canaq; hic Fides,
Nec non Honos, hic Candor, hic Integritas,
Hic mentis humana bonum summum iacet:
Et saxa magnum parua contegunt virum:
Cui vix parem dedere Patrum secula,
Et nostra vix parem modo dant secula,
Dabuntq; vix parem nepotum secula.

Quod non columnas nobiles e marmore
Structas superbo, quod nec era viuere
Manu Magistri iussa, nec surgentia
Ad astra Mausolea cernis, desine
Mirari: honores id genus quaerunt sibi,
Qui nil relinquunt, quo ferantur nobiles:
An hic inanem morte capiet gloriam,
Cui glorie sat vera erat superstiti?
Non his eget virtus viri ter maxima
Huius, mori vix digni, inanis gloria
Auræq; vulgi nescia, hæc honoribus
Refulget ingeni arte partis ardua:
Morti hæc, rogisq; hunc eripit silentibus,
Extincto ut ipse posthumus viuat sibi.
Quin & sacro ordini additus iam cœlitum

Caelosq, terrasq, & superstites sibi
Dei inxit omnes vnus ille Creditor.
Caelo reponens spiritum, corpus putri
Terra locauit: dia mentis munera,
Abstrusa pandunt quae artium mysteria,
Nobis dedit, deditq, seris posteris.
Tantum virum, talem virum saxa hac tegunt.
Ergo, Viator, vile bustum desine
Mirari: humo pignus repostum nobile
Mirare, fortis & tuae memor vale.

H. VV.

Clauditur hac vrnâ, quod erat mortale Xylandri:
Pars reliqua est merito, Christe, beata tuo:
Qui illud & hanc olim rediens reuocabis in vnum,
Magni & supremi tempore concilij:
Vt quae coniuncta in misera pietate fuerunt,
Aeternum pariter gaudia participent.
At iusta est nobis luctus data causa, decore
Et tanti orbatis vtilitate viri:
Cui labor intempestiuus nimiusq, videtur
Præproperum fati constituisse diem:
Cui nostra ingeniet trunca hoc Academia membro
Non facile ingenio, non facile arte parem.
Summe Pater, da doctores, catusq, docendos:
Et quamuis raras quaeso tuere scholas.
Ethnica ne rursum nostris dominetur in oris:
Quae fuit ante decem secula, barbaries.